

Az oroszlán tekintete, avagy GE hét a Cinegében - Ez történt a 11. héten

A **Gondolkodj Egészségesen Program** már évek óta meghirdeti a GE napot, amikor is a csatlakozni vágyó óvodák, csoportok mindegyike ugyanazon a napon, ugyanazzal a témával foglalkozik úgy, hogy a saját képére formálja. Az idei évben Finny Petra írt egy mesét és azzal telt a hetünk, (mert már egy egész heti "ötlet-tárat" kaptunk az ajánlásban), hogy ezt a mesét életre keltsük és közben sokat "tanuljunk" a másságról, a kapcsolatokról és a barátságról, kitartásról, szeretetről...

A mese: Finny Petra: Az oroszlán tekintete

Állítólag az oroszlán tekintetéből kiolvashatod a jövődet. Hogy vár-e rád boldogság, vagy messzire elkerül. Hogy mi lesz a munkád, merre fogsz lakni, hány barátod lesz, kivel alapítasz családot. Egyszóval mindent.

Nonó hatéves kislány volt. Mindig is szerette volna tudni, mi vár rá, ha felnőtt.

Legjobb barátját Matunak hívták, egy évvel volt csak idősebb nála.

Házaik kertje összeért. A kertek végében nem állt kerítés, belefolyta a szavannába, melyben vadállatok tanyáztak.

A vadállatok az emberek faluját messziről elkerülték, de Nonó és Matu tudta, ha elindulnának a száraz füvek között, előbb-utóbb biztosan találkozónának egy antiloppal, zsiráfval vagy akár egy oroszlánnal.

Matu türelemmel viselte Nonó örökös vágyakozását, hogy szeretné megtudni a jövőjét.

Nonó óvatlan volt, Matu türelmes.

Nonó fára mászott, és leesett, Matu nem mászott fára, viszont ott állt a tövében, és elkapta Nonót.

Nonó sokat beszélt, Matu nagyokat hallgatott.

Nonó olyan gyorsan szaladt, mint a szavanna szele. Matu lassan ballagott, de mindig volt nála egy kis víz, hogy adjon Nonónak, aki megszomjazott a nagy rohanásban.

Nonó visítva menekült, ha meglátott egy ganajtúró bogarat, Matu kedvesen átsegítette az úton, hogy ne tapossák össze.

Nonó habzsolva evett, mint aki még nem kapott ételt, Matu lassan, megrágva minden egyes falatot.

Nagyon különböztek egymástól, mégis jól megértették egymást.

Matu akkor sem csodálkozott, amikor Nonó hadarva előadta neki a tervét. Elmegy, és keres egy oroszlánt, hogy a szeméből kiolvashassa a jövőjét.

-Veled megyek! - válaszolta Matu.

-Nem jöhetsz, veszélyes! – felelte Nonó.

-Akkor nem engedlek el! – mordult fel Matu.

Nonó rábámult a göndör hajú Matura. Tudta, milyen makacs. Még akkor is, ha békésnek tűnik.

-Hát, jó, gyere velem! Ki tudja? Talán még te is megláthatod, mi vár rád, az oroszlán szemében.

-Nem kell ahhoz egy oroszlán szemébe néznem, hogy tudjam, boldog leszek-e.

Nonó vont egyet a vállán, majd vállára kapta kis piros hátizsákját.

Elindultak.

-Azt sem tudom, hogy néz ki egy oroszlán – nevetett fel Nonó pár lépés után.

-Karmai vannak – mondta Matu.

-És még? – faggatta Nonó.

-Sörénye van – folytatta Matu.

-És még? – tudakolta Nonó.

-Akkora fogai vannak, mint a vasvillának – jelentette ki Matu.

-Hű! – ijedt meg Nonó, de nem fordult vissza.

Pár lépés után megkérdezte:

-És merre találhatóak az oroszlánok?

-Szerintem keressünk nagy fákat. Szeretnek az árnyékukban hűsölni. Elég lusták ugyanis - világosította fel Matu.

-Mint az öcsém? – akarta tudni Nonó.

-Pont, mint ő - vágta rá Matu.

Ballagtak a szavanna száraz bokrai között.

Nonó hátán a piros hátizsák.

Matu hátán egy kék.

Egyszer csak elértek egy nagy fához.

A fa árnyékában egy sárga bundás oroszlán henyélt.

-Menjetek a területemről! –morogta.

-Eszem ágában sincs, addig amíg a szemedbe nem nézhetek! – toppantott Nonó.

Matu csak sóhajtott egyet, mert sejtette, hogy ennek nem lesz jó vége.

Nonó közelebb ment az oroszlánhoz, de az mérgesen feléje suhintott a farkával. Ám mielőtt megcsaphatta volna vele a kislányt, Matu ott termett.

Karjával megfogta az oroszlánt farkát, és jól megperdítette. Honnan volt ennyi ereje? Talán csak nagyon féltette a barátját, és az tette olyan erőssé.

Mindenesetre az oroszlán nemsokára a földön feküdt magatehetetlenül. Nonó pedig belenézhetett a szemébe.

De a szemében nem látott mást, csak a szivárványhártya élénk színeit.

Nonó nagy búsan szedelőzködni kezdett, és elindult. Matu pedig csendesen követte.

Ballagtak tovább a szavanna száraz bokrai között.

Nonó hátán a piros hátizsák.

Matu hátán egy kék.

Egyszer csak egy újabb fához értek.

A fa árnyékában egy drapp bundás oroszlán henyélt.

-Takarodjatok innen, emberszagúak!

-Sehova sem megyek, addig, amíg a szemedbe nem nézhetek! – kiáltott dacosan Nonó.

Matu ismét csak sóhajtott egyet, mert sejtette, hogy ennek sem lesz jó vége.

Nonó közelebb ment az oroszlánhoz, de az dühösen feléje kapott karmos mancsával. Ám mielőtt megkarmolhatta volna a kislányt, Matu ott termett.

Karjával megfogta az oroszlán mancsát, és jól megperdítette. Honnan volt ennyi ereje? Talán csak nagyon féltette a barátját, és ez tette olyan erőssé.

Mindenesetre az oroszlán nemsokára a földön feküdt magatehetetlenül. Nonó pedig belenézhetett a szemébe. De a szemében nem látott mást, csak a szivárványhártya élénk színeit.

Nonó nagy búsán szedelőzködni kezdett, és elindult. Matu pedig csendesen követte. Ballagtak tovább a szavanna száraz bokrai között.

Nonó hátán a piros hátizsák.

Matu hátán egy kék.

Egyszer csak egy harmadik fához értek.

A fa árnyékában egy zsemleszínű oroszlán henyélt.

-Szaladjatok, ha kedves az életek!

-Addig nem mozdulok innen, amíg bele nem nézhetek a szemedbe! – akaratoskodott Nonó.

Matu ismét csak sóhajtott egyet, mert sejtette, hogy ennek sem lesz jó vége.

Nonó közelebb ment az oroszlánhoz, de az harciasan felé kapott a pofájával. Nem harapta meg, csak a fejével csapott oda.

Ám Matu ezúttal nem volt elég volt gyors, és a kislány ájultan esett össze. A kisfiú dühében akkorát rúgott az oroszlán fenekébe, hogy az átrepült az egész szavannán.

Majd aggódva odahajolt Nonóhoz.

-Térj magadhoz, kérlek, térj magadhoz! -motyogta könnyes szemmel. Göndör haja még kócosabb volt a szokásosnál.

Akkor Nonó magához tért, és belenézett Matu szemébe. A fiú arca körül a haj úgy borzolódott, mint az oroszlán sörénye. Tekintetében pedig annyi elszántság volt, mint egy nagymacskáéban.

-Hiszen te vagy az az oroszlán, akinek szemében meglátom a jövőt! – mondta a kislány.

-És milyen jövőt mutat a szemem? Hol lesz az otthonod? Ki lesz a barátod? Mi lesz a munkád? Kivel fogsz családot alapítani? –kérdezte a fiú kíváncsian.

-Csak annyit látok benne, hogy bármi is történjék velem, te mindig mellettem leszel!

Ennyiben maradtak, majd elindultak hazafelé.

Nonó hátán piros a hátizsák.

Matu hátán pedig egy kék.

Játékaink, tevékenységeink, melyekkel "körbe öleltük" a mesét:

3 kedvenc a tornateremi játékokból:

1. **Oroszlán fogó:** Egy kiválasztott gyerek az oroszlán, a többiek a zebrák. Védeltséget kap az a "zebra", tehát nem fogható meg, aki(k) párba vagy arckörbe, egymás kezét megfogva állnak. (hiszen, mint tudjuk a zebrák valóban kört alkotva védekeznek, ha megtámadják őket)

2. **Átváltozós:** A gyerekek futkároznak a teremben és, ha meghallják, hogy

- lusta oroszlán, akkor az oldalukra lefekszenek

- játékos oroszlán. akkor a hátukra fekve kezükkel, lábukkal "kapálódznak"

- mérges oroszlán, akkor támadó pózban szoborrá válnak.

3. **"Oroszlán szem":** Az "Egy, kettő, három" mondókát ismét "átírtuk". A héten így hangzott.

Egy, kettő, három

Te vagy a barátom

Belenéztem szemedbe.

Magamat láttam benne.

A gyerekek futkároznak, és amikor a mondókában eljutottunk a háromig, akkor egymással szemben megállnak és megfogják egymás kezét és farkasszemet néznek. Tapsra egymásnak hátat fordítanak és megmondják, hogy milyen színű a szeme a párjuknak.

1 játék a folyósóról, melynek szabályait a gyerekek találták ki

Annyi, de annyi minden készült el a héten, hogy bizony kinőttük a csoportszobát, ezért az alkotások egy részét kivitték a folyósóra és ott építkeztek és aztán ebből egyik pillanatról a másikra szabályjáték lett. A felépített oázison úgy kellett a golyókat átgurítani, hogy semmi ne dőljön fel és akinek ez sikerült az kapott egy követ.

Páki a következő szöveggel buzdította a többieket.

- Úgy célozzatok, hogy ha felborul egy ház, akkor nem lesz hol laknia egy családnak, ha felborul egy fa, akkor meghal egy oroszlán és ha felborul egy figura, akkor az nem jut el az oázisba és szomjan hal, ezért figyeljetek nagyon!

Sok, sok játék a csoportszobából

1. Afrika a világítás dobozon lépésről lépésre

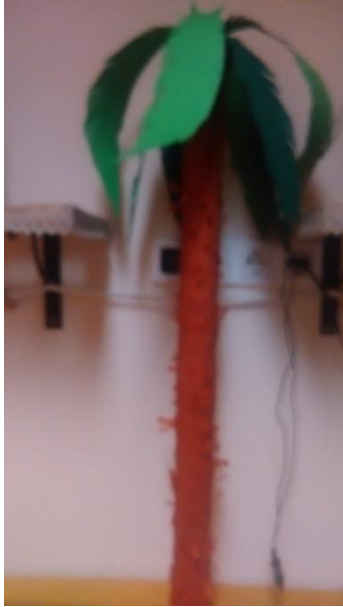

A házak színes kartonból készültek és sormintával díszítettük őket.

Amikor már "kinőttük" a világító dobozunkat behoztuk a benti homok-víz asztalt is:

A pálmafák kisméretű műanyag palackokból készültek krepp papír és karton vágással ragasztással. Pálmafákat azonban nem csak kicsiben készítettünk, hanem óriásiakat is papír hengerekből.

Papírhengerekből festettünk házakat:

Rajzoltunk állatokat, melyeket kábeldobra ragasztottunk:

és PET palackokból, kiselejtezett ékszerekből rongy csíkok ragasztásával bábok is készültek:

Bábok azonban nem csak így készültek. A múlt hétvégi képzésünkről ott maradt betlehemi pásztorok kendő bábjai "marionett" figurákká változtak:

Nono:

Matu.

És a bábok afrikai zenére a hét folyamán sokszor táncra keltek.

Nem csak a bábuk táncoltak, hanem a gyerekek is. A hét lezárásaként "táncszínházi" előadást szerveztek a gyerekeink, ahol a fiúk és lányok külön, külön csapatban mozogtak az afrikai népzenere, Sőt, még szóló táncosaink is voltak. Ehhez dobokat készítettünk pohárból, lufiból és a pálmafák is átalakultak esőbottá:

A lányok még ékszereket is készítettek:

(Fereteges előadás kerekedett, de sajna erről csak videó felvétel született)

A két felvonás között "bananász" turmixkal frissítették fel magukat a fellépők. Nem tudjátok, hogy az milyen: Banán, ananász turmix, melyet a nagy izgalomban "átkereszteltem" és a gyerekeknek annyira megtetszett, hogy egész nap csak azt hallottam:

- Van még bananász turmix? Kérhetek?

És még mindig nincs vége, mert lerajzoltuk azt is, hogy ki mit is látott a barátja szemében:

Volt, aki saját magát, volt, aki a csillárok fényét. Volt, aki az "örök barátságot" és volt, aki azt, ahogy a barátaival körtáncot jár.

Belenéztünk az "Oroszlánokkal suttogó" filmbe és megnéztük, hogy milyen is egy afrikai óvoda.

Befejezésül az "abszolút favorit játék, melyet majdnem elfelejtettem. "Találd ki, hogy ki vagyok" játék oroszlános változata: Ehhez először is el kellett készíteni az oroszlán álarcot:

Kellett keresni egy jó nagy anyagot és már indulhatott is a játék: az oroszlán szemébe nézve ki kellett találni, hogy éppen kibújt az oroszlán bőrébe.

Talán most már semmi nem maradt ki. Izgalmas, pörgős, érzelmekkel teli hét volt. Köszönjük az ötletet és a mesét!